

اعلامیه مطبوعاتی

کمیسیون سرا سری شورای صلح

به دروغپراگنی در آلمان خاتمه دهید!

تأسیسات نظامی ایالات متحده را ببندید!

فراخوان به جنبش صلح!

به جنگ علیه لیبیا هرچه زودتر پایان بخشید

کسسل / برلین، ۲۱ مارچ ۲۰۱۱ - دربارهٔ تعرض دولتهای ناتو در برابر لیبیا نطقهای کمیسیون سراسری شورای صلح آلمان موضعگیری شانرا چنین بیان داشتند:

حتی کسانی که معتقد بودند که با ایجاد منطقهٔ منع پرواز، از تعرض بدون تلفات و کوتاه مدت بالای مردم ملکی لیبیا مانع کرده میتوانند، بایست اشتباه شانرا کاملاً درک کرده باشند.

نه تنها اینکه بمباردمان گسترده با حملات راکتی وبم افکنهای طفره رو راهدار* خساراتی را به مردم ملکی لیبیا وارد میآوردند، بلکه به گسترده گی و تشدید عملیاتها و حملات نظامی میافزایند. هدف موهوم متحدین اشغالگر که میگویند آتش بس میان جوانب ذیدخل در لیبیا را بوسیلهٔ بمباردمان تعمیم نمایند، حتی در همان آغاز محکوم به ناکامی بود.

یک اصل همین الحال روشن است: ادامهٔ حملات بم افکنی، خونریزی بیشتری را در لیبیا در پی دارد. علاوه برآن این اصل نیز درخور توجه است که معضله را نمیتوان از هوا حل کرد، بلکه راه حل در قطعات زمینی سراغ میشود. ما می پرسیم: مرزواقعی عملیات جنگی غربیها رادرجا میتوان سراغ کرد؟ تا حال این عملیات بر پایهٔ قطعنامهٔ شماره ۱۹۷۳ سال ۲۰۱۱ در برگیرندهٔ قطعات زمینی (پیاده م.) نیست. حتی حکومت ایالات متحده نیز اعزام قطعات زمینی را مردود میداند. ولی برای چه مدتی؟ چه واقع خواهد شد، هرگاهی قطعات قذافی امکانات دخول به بنغازی را بدست آورند؟ آیا در آنصورت بمباردمان غربیها متوجه بنغازی خواهد شد؟ آیا نیروهای غربی به بنغازی اعزام میگردند؟ و برخلاف آن چه واقع خواهد شد، هرگاهی قیام کننده گان به کمک نیروهای هوایی غربی موفق شوند؟ آیا سرانجام در آنصورت پیشروی قیام کننده گان در حومهٔ پایتخت یعنی شهر طرابلس متوقف خواهد شد، چراکه حفظ جان مردم ملکی در پایتخت به مخاطره می افتد؟

همه این سوالها تا هنوز بدون جواب باقیست، ولی مجبوریم به آن جواب ارائه داریم، زیرا پایان یک مداخله نظامی باید از آغاز محاسبه گردد. ویا اینکه مداخله موجودیت دیرپای مداخله گران را در پی دارد. این حدس در جایگاه شکل گرفتن است. همانطوریکه در افغانستان و در عراق تعویض حکومت هدف واقعی کشورهای غربی بود، درینجا نیز صادق است.

زیرا تعویض رژیم منافع چشمگیری را ببار میآورد. استفاده بی پایان از ذخائر نفت و گاز طبیعی لیبیا آماده پذیرایی است. نفت لیبیا از بزرگترین ذخائر افریقا بوده و در حال حاضر ارزش آن در بازار بین المللی به ۵ بلیون دلار ارزش گاز طبیعی آن به ۵۰۰ میلیارد دلار میرسد. اضافه ازین: در صورت تعویض رژیم قدرتهای غربی میتوانند پایگاههای نظامی شانرا درین کشورها ایجاد کنند. این امر موقف لیبیا را به سال ۱۹۶۹ هنگام سلطه ادریس، شاه لیبیا مترادف میسازد که قوم متعلق به وی یعنی سینوسیها امروز در قطار اول قیام کننده گان قراردادند.

نمونه های ریاکاری از قبل مشهود که گویا سلاح کشتار دستجمعی در اختیار دیکتاتورها قرارداد بازهم طنین انداز است. آخرین ادعاها در وسائل اطلاعات جمعی ایالات متحده که بر پایه آن مقامات غربی نگران هستند، همانا ستاکهای گاز سلفری است که مربوط به همین کتگوری بوده و رژیم قذافی از آن در برابر مردم خودش استفاده خواهد کرد. در مسافت ۶۰۰ کیلومتری طرابلس حدود ۱۰ تن گاز سلفری جابجا شده در بیرلها ستاک شده است تا در حضور نماینده گان سازمان منع سلاحهای کیمیاوی (او. پی. سی. دلبیو) بوسیله حریق از بین برده شوند. لیبیا قبلاً در سال ۲۰۰۴ همه ۳/۳۰۰ بمهایی را تخریب نمود که بوسیله آن، استفاده از گاز سلفری ممکن بود. انتقال گاز سلفری به شیوه های دیگر خلیها مشکل است. به پیش کشیدن کنونی سلاح کشتار دستجمعی لیبیا از جوانب ذیعلاقه باید مبین علت جنگ باشد. علت جنگ موشگافانه جستجو شده است!

هنگامیکه لیگ عرب، روسیه و چین مراتب تأثر شانرا در مورد این عملیات جنگی پرخشونت غرب ابراز داشتند، ما بیصبرانه منتظر عکس العملی از جانب حکومت آلمان بودیم، زیرا همانند دوکشور دارای حق ویتو، رأی مستنکف داده بود. این درست است که حکومت آلمان تشویش اش را در مورد پیروزی این جنگ غربی ابراز داشت، ولی در عمل دقیقاً ازین جنگ پشتیبانی میکند.

حکومت آلمان به کلیه تصامیم ناتورای موافق داد، برای حکومت ایالات متحده استفاده غیر محدود پایگاهها و تأسیسات نظامی امریکادر آلمان را مساعد ساخت و اجازه میدهد که مرکز قوماندانی ایالات متحده برای افریقا (افریکوم) در محله میورینگن، در جوار شهر اشتوتگارت حمله ایالات متحده بالای لیبیا را سازماندهی کند. به این ترتیب برخورد حکومت آلمان نه تنها اینکه دوگانه است، دروغین هم میباشد.

اینکه در بدیل عدم شرکت در جنگ لیبیا، حکومت آلمان پذیرش بیمورد اعزام سربازان اردو برای طیارات اوکس ناتو در جنگ افغانستان میپذیرد، گواه برگسترش شرکت در جنگ افغانستان است. هفته ها قبل با وجود خواهش ایالات متحده آمریکا، حکومت آلمان توسل به این امر را شدیداً رد میکرد، زیرا گسترش مأموریت در آن زمان واقعاً در مغایرت کامل با یاهه سراییهای خروج از افغانستان قرار میگرفت. این پذیرش حکومت آلمان ازین دیدگاه نیز بیمورد است که ایالات متحده آمریکا خود ۴۲ فروند طیاره اوکس را در اختیار دارد، که همه این طیارات مصروف وظایف نیستند.

کمیسیون سراسری شورای صلح با تأکید مطالبه میکند:

- حملات دولتهای غربی را بالای لیبیا بدون تأخیر پایان بخشید و

- میانجیگرهای بیطرف بین المللی را مؤظف سازید که مهمتر از همه میتوانند از سازمان وحدت افریقا باشند تا مؤفق - به تحرک طرفین درگیر لیبیا - به آتش بس عاجل گردند. آتش بس میتواند از جانب سازمان وحدت افریقا نظارت گردد.

از حکومت آلمان تقاضای ما اینست که از عملیتهای جنگی همانطوریکه لیگ عرب، روسیه و چین برخوردار کردند، دوری جوید و برای ایالات متحده آمریکا اجازه استفاده از پایگاهها و تأسیسات نظامی رادر آلمان ندهد.

از پارلمان آلمان تقاضا داریم تا انجام مأموریت اوکس رادر افغانستان با شرکت سربازان آلمانی به تصویب نرساند.

کمیسیون سراسری شورای صلح از فعالیتهای جنبش صلح که میخواهند در روزهای بعدی در سراسر کشور بخاطر پایان بخشیدن فوری حملات غربیها بالای لیبیا براه اندازند، پشتیبانی مینماید.

به نماینده گی از کمیسیون سراسری شورای صلح:

لیوور هنکین (برلین)

پیتر اشترووتیونسکی (کسسل)

*Tarnkappenbomber